

Velja v Ljubljani
in po pošti:

zelo malo K 84—
veliko malo 40—
veliko malo 21—
veliko malo 7—

Za izposojništvo:

za zelo malo naprej K 95—
za malo 50—
za veliko 20—
za zelo veliko 9—

Jugoslavija

Na pismeno naročilo brez
posredstva denarja se ne
moremo odzvati.
Naročniki naj pošljajo
posredstvo
karni.
Plačano do
prostoru in sli-
skok ter 45 ma-
stor na enkrat
40 lit, na večkrat popravil

Uredništvo je na Starom trgu št. 10. Telefon
št. 880. Upravništvo je na Marjitem trgu
št. 8. Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Poslovna številka volja 40 vinarjev.

Vprašanje glave inervator t. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisno ali anekdota. — Dopisi
naj se frankirajo. — Repetisi se ne vrstajo.

Ropanje nemških tolpa na Koroškem. — Nemci ščuvajo gorenjske in štajerske kmete proti jugoslovanski vladi. — Nemci zopet mečejo letake. — Italijansko-nemška zveza.

Italijansko-nemška zveza.

V „Journal des Débats“ od 13. t. m. je napisal A. Gauvain uvodnik, kjer govori o nemški ofenzivi na Koroškem, o nemških grozodejstvih, o italijanski politiki, ki bi hotela s silo zmanjšati število Slovencev na severu, o nameravanem plebiscitu in pravi: zakaj bi se mogli ti ljudje danes odločiti, ako se jim da na izbiro Avstrija, katere čete se danes stoje na njihovi zemlji, in Jugoslavija, katere zavezniški vsled italijanskih mahinacij še do danes javno niso priznali. Treba je vedeti, da je koroško ljudstvo podučeno o političnih razmerah le potom nemško-avstrijskega časopisa. Takojšnja izvedba plebiscita bi izpadla v korist Nemcem. Za mirovno konferenco pa bi bil škandal, če bi iz nevednosti prisodila Nemcem Karavanke za mejo, s čemur bi izgubili Slovenci deželo, v kateri so se stoletja borili proti našemu skupnemu sovražniku.

Koroški dogodki so vzbudili tudi v entitnih deželah največjo pozornost. Italijansko paktiranje z Nemci, ki bi s pomočjo Italijanov radi dosegli, da ostane cela Koroška pod Nemško Avstrijo, je očitno. Italijani pa ne podpirajo Nemcev samo moralno, kakor n. pr. z zahtevo, da se izvrši plebiscit na Koroškem, kjer gospodarijo sedaj nemške tolpe, ampak tudi z vojnimi sredstvi. Ministrski predsednik Protić je z veliko opreznostjo konstatiral dejstvo, da so Italijani preiskrbeli en vagon municije za Nemce.

Italijansko-nemška zveza je popolnoma umljiva. Koroška je tako za Nemce kakor za Italijane velike gospodarske in politične važnosti. Saj se Italijani v Parizu potegujejo za železnico Beljak—Trst, ki je ena najvažnejših strateških in gospodarskih

linij na našem severu. Kakor so pred vojno gospodovali Nemci in Italijani nad našim Primorjem, tako bi hoteli tudi sedaj gospodarsko in politično uničiti slovenski del jugoslovanske države. Znanе so izjave predsednika italijanske misije v Ljubljani generala Segreja o prijateljstvu in združenju gospodarskih interesov med Italijo in Nemško Avstrijo.

Kakor kažejo vsa znamenja na političnem obzorju, se snuje preko naše domovine italijansko-nemška koalicija, ki naj bi zamenjala bivšo centralno nemško Evropo. Nemška nevarnost še ni izginila in tudi ne bo, ker je naša v italijanskem imperijalizmu nove moči za svoj nadaljni obstoj. Nemško-italijanska kooperacija na Koroškem in sovražstvo Italijanov do Jugoslavije in sploh do Slovanov so resni pojavi, proti katerim se moramo pravočasno zavarovati. Misliti moramo že sedaj na najtesnejšo politično in gospodarsko zvezo s Čehoslovaki in z drugimi novimi slovanskimi državami.

Italijansko-nemski načrti za bodočnost se ne bodo nikdar izpolnili, če ostane naš celokupni narod zvest državnim enotam, za katero smo se borili cela stoletja in ki smo jo končno dosegli. Ne samo od sklepov mirovne konference, ampak tudi in predvsem od nas samih je odvisno, če se uresničijo načrti našega severnega in zapadnega sovražnika. In ne samo to! Od naše narodne in državne zavednosti v sedanjih dneh je odvisna nemško-italijanska zveza. Se ena polomija na Koroškem, še enkratna ponovitev zadnjih dogodkov v notranjosti dežele — in po nas je! Nemci in Italijani si bodo razdelili našo s stoletnim trpljenjem in s krvjo osvojenjo zemljo in mi bomo v novi sužnjosti lahko razmišljevali o raznih

avtonomijah, separatiznih, republikah in drugih takih stvarih, o katerih sanjajo danes naši s plaščem strankarskega premirja pokriti sovražniki.

Nemškutarji v rdečem taboru.

Posavje, začetkom maja. Ponekod, zlasti v industrijskih krajih in prejšnjih nemškutarskih gnezdih, so pričakovali proslavo 1. majnika s strahom in bojaznijo. Grozilo se je javno z državnim prevratom, izbruhom boljševizma, ropanjem in s poboji. Na same te grožnje nismo mnogo dali, ker vemo, da je po tolikem grmenju navadno malo dežja; bolj nas je pa skrbelo, ko smo videli, da gre to hujškanje iz vrst onih elementov, ki so bili pod starim režimom predstavniki podlega renegatstva in najstrupenejšega sovražstva napram našemu narodu. In kar je dalo stvari resno lice, je bilo spoznanje, da so se ti elementi zatekali pod okrilje stranke, ki si zlasti v industrijskih krajih lasti vso oblast, in da jih ta stranka ni odklonila tako, kakor bi bilo to v interesu naroda in v interesu stranke. Prvi majnik je potrdil naše domnevanje. Pri deloma veličastnih pohodih, aranžiranih od soc. demokr. stranke, smo opazili, da so se jih udeleževale osebe, ki jih poznamo kot ostanke tiste strupene nemškutarske klike, ki je pod Habsburgovci terorizirala slovenski življenj na Slov. Štajerskem in prizadejala našim ljudem neizrečeno veliko gorja.

Poznamo namene teh elementov, ki se pridružujejo v svoji onemoglosti tisti stranki, katero poznajo iz avstrijskega režima kot destruktivno. Domišljujejo si, da bodo pod zaščito in

okriljem soc. demokr. stranke najlažje vršili edino svojo nalogo, ki jim je ostala, namreč izpodkovati temelje naši mladi državi in škodovati vsemu, kar je slovenskega. Nismo tako hudobni, da bi domnevali, da sprejema soc. dem. stranka te elemente z namenom, podpirati jih v njih razdirajočem stremjenju, temveč smo uverjeni, da so ji dobrodošli v svrhu numerične okrepitve. Vidimo torej, da najdejo bivši e. kr. nemškutarji zavetišče pri soc. demokratih, katero jim nudijo ti iz strankarske sebičnosti.

Vemo, da so soc. demokratje opusovali taktiko, ki jih je dovela do tega, da so na eni strani nesorazmerno zastopani pri vladi, na drugi strani pa da so hujskali maso proti vladi in proti obstoječemu načinu vladanja. Delavstvo je doseglo v naši državi uspehe, o katerih se mu ni nikdar niti sanjalo, in stoji danes materijelno boljše nego naše državno uradništvo. Pravo je pogodil tisti, ki je rekel, da je delavec danes buržoa, uradnik pa proletarec. Delavec se je pomaknil v srednji stan, uradništvo pa je zavzelo njegovo prejšnje mesto.

Delavci vsled tega v splošnem nimajo vzroka, pritoževati se čez Jugoslavijo. Kolikor se še širi med njimi republikanstvo in boljševizem, nagnenje k nemirom in neredom, je to izključno delo naših bivših nemškutarjev, ki so se zajedli v vrste soc. demokratov, ker najdejo tam še najbolj rodovitna tla za svoje peklenko delo. Nikdar ne zavidamo soc. demokratom njihovih novih prijateljev. Bojimo se pa, da bodo ti najnovejši prislasi soc. demokratov vsled svojega precejšnjega številca zrasli njim samim čez glavo in da bodo pod soc. demokrasko zaščito zastupili našo javnost tako, da se ne bo dalo več tega popraviti. Bojimo

• LADIMIR LEVSTIK.

94 nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

Sklonil se je, da bi ji poljubil roko; toda preden je utegnil brniti, je dvignila ona njegovo desnico k sebi ter jo odela v nemo zahvalo svojih vročih, razpokanih ustnic.

»Za Boga, kaj delate!« se je zdignil grof. »To je grešno... saj nisem vreden...«

»Do smrti vas bom blagoslovljala!« je mrmrala bolnica. »Tako mi de, da sem našla človeka... Zdaj mi bo laglje umreti!«

»Kdo govori o tem, soseda? Zdaj se pobrinemo za vaše ozdravljenje; naročite si najboljšega zdravnika in vse, kar vam on poreče.«

»Prepozno je.« Marijin glas je zvenel skrivnostno, kakor bi brala obsodbo, zapisano globoko v duši. »Jaz vem, da je prepozno; to se ne zaceli nikoli več.« In nekaj v gibu blede roke, s katero je pokazala na prsi, je govorilo: »Saj ne gineš od telesnega zla; kar me davi, je hujše — je večno...«

»Ne, ne, ubožica,« se je preplašil gost. »Ne obupajte, ne grešite! Ah, vidim, utrudil sem vas s tem dolgim pogovorom... Velja tedaj, kar sva dejala; bodite brez skrbi in brez pomislov.« Vstal je, izvlekel listino ter jer naštevati denar.

»Ne, ne!« se je vznemirila ona. »Prosim vas, ne tega... ne meni! Denar je Metina skrb, izročite ga nji, naj ga spravi; boli me gledati nanj, in sram

me je... kljub vsemu!« Obrnila se je v stran ter zakrila oči z rokami. »Odpustite, bodite zahvaljeni...«

Grof se je hitel poslavljati; šele zdaj je čutil, kako neozdravljivo je bila razjedla bolezen duha in telo. Marija pa, videč, da spravlja listino, je vzklila zdajci: »Moj Bog, pozabila sem, da ste bili okrađeni! Meta pravi, da so vam pobrali vse... In vi nama dajete nemara poslednji denar?«

Ves čas do konca je pomnila, kako nepričakovano so ga pretresle te besede. Prebledel je, zardel do las in povsili oči kakor grešnik, ki si ga sredi blažene pozabe namah potegnil za vest.

»Nikakor ne,« je zajecal v globoki zmed. »Kar sem imel pri sebi, mi je ostalo... in razen tega imam v banki... oh, več ko dovolj! Ne bojte se zame.« Verjela mu je; toda večje uho bi bilo spoznalo v njegovem odgovoru nepristen ton... Njemu ni bilo do denarja, in pravi vzrok njegove hipne pobitnosti je bil drug, ne otroška Marijina misel! Toda ubogo dekle ga je gledalo z očmi hvaležnosti, ki je samo iskala pristrane besede, da bi mu jo rekla v slovo. »Oh, zdaj šele mislim na gospodinjske dolžnosti,« si je obtoževala, spremljaje ga par korakov, čeprav ji je branil. »Morala bi vas bila sprejeti, postreči vam s čim, pozabavati vas... Ali tako dolgo je že, da nič več nikoga k meni; vsega sem se odvadila! In Meta, se zdi, nima ničesar pri hiši, še zrnca kave menda ne premore... Zdaj, vidite, vam ne skrivam več; bilo bi greh, za tolažbo, ki ste mi jo prinesli.«

S sramežljivim smehljajem na ustnicah in v pogledu ga je prosila, naj še kaj pride: hudo bi ji bilo uživati njegovo dobroto, ako ji ne ostane vsaj malce znanec in prijatelj. Tako sama je; pokramljala bi kako uro, če ni prežalostno zanj v tej revni bolniški sobi.

»Ako morete jutri?« je dodala z otroško vdanostjo in hkrati z vidno željo, čuti se vsaj enkrat še mlado damo sredi moške dvorljivosti kakor v ubegli prošlosti svojega zdravja in lepote. »Igrala vam bom na klavir, ker pravite, da ste ga radi poslušali — tem bolj, ko ste zdaj njegov lastnik.«

Sluteč hlepenje teh ubogih, trhljivih prs, je siloma potlačil svojo teško misel in navrgel siroti minuto tako ljubeznivega čebljanja, da so se ji lica in oči razžarele od zadovoljstva; nato je šel, z zadržano obljubo, da jo obišče že drugi dan.

Komaj pa je ostala Marija sama, se je zgrnila nanjo iz vseh kotov zavest boleznin in nepopravljive nesreče. Brez sol v očeh je strmela skozi okno in mašinalno premikala ustnice, šepetaje:

»O, kako lažen, njemu in sebi, ko govorim, da je umreti dobrota!... Izginiti s te zemlje je strašno brezdanje zlo — to začetim ob vsaki sapici, ki diha vame, iz kraljevstva zdravja, moči in gibanja... Dve tri besede vljudne tolažbe, mi je dal... usmiljeno laž, da maram okrevati... in že kriči vsaka žilica v meni po življenju! Živeti, živeti... čeprav nesrečni, čeprav razpeti na križ... samo živeti!...«

(Daje)

se, da bo JSDS zašla na pota, na katerih jih bodo vodili naši nemškutarji, ki bodo kmalu JSDS presegali število onih soc. demokratov, ki se zavedajo, da so Slovenci.

Danes že hitro občutimo vedno večji vpliv nemškutarstva, ki ga ima isto s soc. demokratično pomočjo naravnost v naši deželni vladi. Imamo dokaze v rokah, da soc. dem. voditelji spremljajo nemškutarske deputacije v Ljubljano in Beograd, kjer jim gredo, izkoriščajoč sedanjo slučajno moč svoje stranke, na roke in kjer dosledno preperečijo vsako akcijo, ki meri na čiščenje našega naroda, in na zajezitev rovarskega početja nadležnih tujcev.

Dokler ne bo naša vlada storila odločnega sklepa, da se izženejo naši kuferasi, toliko časa ne bo izvršila dolžnosti, ki jih je prevzela napram narodu in državi. Naredba štev. 232 o državnem nadzorstvu podjetij je pomankljiva in ne odgovarja svojem namenu, ako vlada ne bo podpirala nadzornikov, marveč jih puščala na cedilu, kadarkoli bo kak nemškutar s pomočjo soc. demokratov iskal pri njej pomoči.

Podaljšanje železnice Št. Janž—Sevnica.

Že pred vojno se je o tem prepotrebem podaljšanju mnogo govorilo, pisalo in delalo, a razmere, v katerih smo živeli v stari Avstriji, so bile pač take, da nismo ničesar dosegli. Danes so se te žalostne razmere temeljito spremenile. Mesto sistema, ki je smoterno vsak gospodarski polet Jugoslovčanov trajno uničeval, imamo sedaj državo in državnike, o katerih smo v dno duše prepričani, da jim je za gospodarski razvoj in procvit svojih državljanov. V tem globokem uverjenju stopamo pred forum centralne vlade s prošnjo za vresničenje toliko zaželjene in prepotrebne železniške zveze, ki jo utemeljujemo nastopno:

S Hrvatsko je danes spojena rodovitna in narodnih zakladov bogata Dolenjska le po ovinkih potom Belokranjske železnice. Pri gradnji imenovane proge se je oziralo izključno na lokalne potrebe, vsled česar je ta železnica kot direktna zveza z jugoizločnimi pokrajinami predolga; neuporabljiva pa kot prvovrstna prometna žila, zato ker je proga Bubnjarci-Karlovac kaj površno in slabo zgrajena. Moralo bi se jo popraviti v celoti, in po temeljitem popravilu vposobiti za progo prve vrste. Proga Reka—Zagreb je pa že itak preobremenjena.

Nujna in naravno življenjska potreba je, da se spoji Dolenjska z novo prvovrstno progo Št. Janž—Sevnica. Ta proga bi se dala lahko in lepo izpeljati na levem bregu Mirne od Tržišča do Sevnice, kjer bi se zvezala z južno železnico v savski dolini. Tekla bi ves čas z malim padcem, ki pa nikjer ne prekorači 5‰. Mostiči čez Mirno ne bi delali nikakih težkoč, le most čez Savo ob ustju Mirne bi bil večji tehnični objekt. Cela nova proga bi bila dolga le 12 km. Železnica Ljubljana—Trebne je že vposobljena za glavno progo in črta Trebnje—Št. Janž se z lahkoto spojuna s preložitvijo v razvodu pri Trebnjem, kjer znaša tamkaj sedanja strmina 20‰ in z razširjenjem radijev v nekaterih krivuljah tako, da bi bili izpolnjeni vsi pogoji za dogradnjo prvovrstne glavne železniške zveze Ljubljana—Zagreb.

Imenovana spojitve Št. Janške železnice bi vzpostavila prepotrebno zvezo z Štajersko, Hrvatsko, Banatom in Srbijo po najkrajši poti, kar bi bilo tudi v strateškem oziru največjega pomena.

Zanimanje za gradnjo te proge je veliko ne le pri nas v Sloveniji, kar potrjujejo priloženi sklepi občinskih zastopov, ampak tudi že v gori imenovanih pokrajinah. Saj bi bila ta proga eminentnega gospodarskega pomena za najrodovitnejše in najbogatejše dele Slovenije, sploh Jugoslavije.

Zgraditi bi se pa dala, kar je posebno razveseljivo, s primerno malimi stroški. Obsežen promet, ki se vrši danes iz Dolenjske po ovinkih skozi Karlovac in Ljubljano v jugoiztočne pokrajine, nepotrebno obremenjuje obstoječe že itak preobložene proge Ljubljana—Karlovac—Zagreb in Ljubljana—Zidan most—Zagreb.

Pomisliti je treba, da je samo Št. Janški premogokop zmožen oddajati po tej progi do 12.000 vagonov premoga, ako se obenem zgradi kratko 3 km dolgo dovlačnico Krmelj—Št. Janž in omogoči dobavo premoga iz Koluverskega rova. Razen tega imamo v obratu že tudi Mirenski premogokop, ki je sposoben za obsežno razširjenje in pomnoženje svojega dobavljanja, ter bi lahko oddajal letno 6000 vagonov po tej progi. Ves ta premog je primoran iskati si svoj trg v jugoizločnem delu države.

Ta zveza bo tudi pospešila odprtje novih premogokopov, ker je v Mirenski dolini še mnogo premoga. Poleg tega še prav izrecno povdarjamo, da je Mirenska dolina bogata v Jugoslaviji na slino redki železni rudi, na manganu, cinku in svincu.

Vsi rudniki navedenih rud so bili svoječasnno že v živahnem obratu, kar dokazuje velika cinkarna, ki je uspešno delovala v Karmelu nad 20 let — dalje izvažanje železne rude na vozovih iz Hrasnega v 6 ur oddaljen Dvor pri Žužemberku, a le vsled slabih prometnih zvez niso zamogli trajno vzdržati svetovne konkurence in vsled tega svoje delovanje prenehati.

Dolenjska je splošno bogata na lesu, zato kaj razvila lesna domača industrija, koje izdelke bi se izvažalo v ostale dele Jugoslavije.

Nasprotno pa je nožranja Slovenija revna na žitu, živino in prešičereji. Dokaz naši trditvi je dejstvo, da so bile te pokrajine navezane na uvoz iz bratskih pokrajin.

Vsa navedena dejstva dokazujejo dosti jasno prepotrebno nameravano zvezo.

Ropanje nemških tolpe v Železni Kaplji.

V nedeljo dne 4. t. m. je pribežal v Železno Kapljo oddelek mariborskega pešpolka. Raznesla se je vest, da pridejo Nemci. Tedaj so se odpravili iz trga skoro vsi, ki so se po pravici bali, da ne bi jih Nemci umorili ali pa trpinčili. Da je bil strah upravičen, kažejo jasno poznejši dogodki. Že ko smo odhajali, je bilo povsod nabranih mnogo trških ljudi, ki so se odhajajočim posmehovali, rogali in kazali očitno veselje. Nekateri so odšli zvečer in tedaj so že visele nemške zastave: kmalu so civilisti iz trga nosili puške, ki so jih imeli v celih zalogah, po preveliki prizanesljivosti bivšega štijskega poveljnika.

Opoldne prihodnjega dne so prišli nemški vojaki v trg; šli so po nje civilisti. Takoj po prihodu nemških vojakov se je pričelo ropanje, pri čemur so bili udeleženi tudi civilisti, ki so odnašali uropane reči. V župnišču so vzeli vse, celo štedilnik so razdajali, zaklali svinje in kravo. Navalili so se najprej na župnišče, ker so slutili tam bogat plen. G. župnik je tudi načelnik posojilnice, šolskega in narodnega sveta. Vdile so nemške roparje v župnišče Terezija Kušej roj. na Uršulski gori nad Sv. Lucijo, in Ana Böhm, katere mati je bila Kranjica, torej dve trdi Nemki. Oropali so trgovino gđ. Juste Repič in trgovino gosp. Marije Pap; tu so celo hišo dali na dražbo; posestnice mati, ki je stara že čez 90 let, se jim ni smilila. Oropana je tudi belska občina in tajnikovo stanovanje. Organist, ki itak ni imel preveč, je menda izgubil vse; on je menda zbežal, ravno tako ena hčerka, drugo hčer in še neko deklo so odgnali, kakor pravijo. Pri kmetu Ernestu Zupanc, p. d. Piskerniku so oropali menda vse. Tajnik belske občine je spravil tja nekaj reči. Takoj so poslali gor vojake; ko ti niso ničesar našli, je rekel Lúzer,

grofov uradnik, da mora gor nekaj biti, kjer je on sam videl, da so gor peljali. Civilisti so iskali, dokler niso našli vsega kar je bilo pri hiši; ostalo je le prazno poslopje. Oropan je tudi kmet Alojzij Prušnik, p. d. Welfi, tega so odgnali, sin je zbežal; kaj je z drugimi člani družine, se ne ve; hiša je popolnoma izpraznjena. Pri županu belske občine so istotako vzeli vse, nazadnje so dali na dražbo celo posestvo, če jo je kdo kupil, ni znano. Kaj se je zgodilo z županom in njegovo družino, se tudi ne ve. Popolnoma oropan je tudi županov brat Jožef Piskernik, p. d. Košnik. Ista usoda je zadela kmetico Stoparico in kmetja Holarja v Lobniku; pri Stoparju je menda odpeljal ugrabljene reči Peter Prepotnik, lesni trgovec v Železni Kaplji, ki je med prvimi razvil nemško zastavo. Oropan vsega je tudi kmet Male v Lepeni, mežnar v Smarjeti in kmetica Lipuš istotam.

To je samo nekaj slučajev. A gotovo je to le del divjanja nemške sodegre. Grozno trpijo naši dobri ljudje. Zato da so kmeti dajali prej trškim delomrznežem živež dostikrat zastonj, zato jim plenijo hiše, ropajo, kar so si pridržali z velikim trudom in marljivostjo. To je nemška zahvala! Zato pa kličemo v imenu vseh, katerih glas ne more prodreti sem: „Pomagajte v strašni sili, rešite nas strašnega trpljenja in popolne gospodarske in narodne smrti, rešite naše kraje jugoslovanski domovini!“

Naše severne meje.

Koroška fronta.

n Ljubljana, 20. maja. LDU poroča dne 20. maja ob desetih iz uradnega vira: Južno od Spodnjega Dravograda smo odbili dvakratni napad nemških patrol. Sovražna artiljerija je obstreljevala hiše v bližini Sv. Roka zapadno od Slovenjega Gradca. Položaj neizpremenjen.

Mirovna konferenca.

Italijani so se odrekli Reki, Zadru in Šibeniku.

k LDU Ženeva, 19. maja. (ČTU) „Tribune de Geneve“ poroča iz Pariza, da se bliža jadranski problem svoji rešitvi. Italijani so se popolnoma odrekli svoji suvereniteti nad Reko ter se s tem zadovoljili, da prevzame zveza narodov protektorat nad tem mestom. Istotako so se odrekli Zadru in Šibeniku.

Politični pregled.

p Interesantno dejstvo. LDU Lugano, 19. maja. (ČTU) V že skoraj 2 meseca trajajočem veleizdajskem procesu Cavallini in sodrugi je prišlo včeraj med zaslišanjem bivšega ministra Martinija do ugotovitve interesantnega dejstva, da je sedanji ministar za zunanje stvari Sonnino še pred 18. avgustom 1914 delal na to, da stopi Italija v svetovni vojni na stran Nemčije.

p Papež za usmiljenje z Nemčijo in Avstrijo. LDU Berlin, 20. maja. (DKU) „Deutsche Allgemeine Zeitung“ piše: V nekaterih dneh je pričakovali, da pokaže papež svoje naziranje in sicer na podlagi osebnih informacij o nedoglednih posledicah, ki bi jih imel Nemčiji vsiljeni mir za svet in za cerkev. „Lokalanzeiger“ doznava od ministrskemu predsedniku blizu stoječe osebe, da išče Vatikan potov, da bi se mirovni pogoji za centralne sile omilili. Vatikan naglašja, da ako hoče Anglija iz samoljubnih političnih ozirov prizanašati izlumu pri razdelitvi Turčije, tudi večinoma katoliško obrensko prebivalstvo Vatikanu more biti brezpomembno.

p „Naprej“ je po našem odgovoru par dni molčal, kakor tepen kužek. Od vseh strani so mu letele nezaupnice in obsodbe radi njegovega surovega pobalinskega pisanja. V včerajšnji številki pa priobčuje dolgo pismo z Jesenic, kjer zagovarja svoje

verne. Kdor je kriv in kdor ni, bo pokazala sodnijska obravnava in je vsako prerokanje odveč. Priče bodo dokazale. — Čisto po „Naprejem“ pa je, da hoče sedaj očrtniti druge. Piše namreč, da je opominjal delavce od „Zveze“ (Krščansko socialne Zveze namreč) naj mu pomagajo tisto kritično nedeljo 4. t. m. Zvezarji pa so mu baje „prav brutalno odgovorili, ne bomo, naj nam dajo rajši voz, da družine spravimo od tod (z Jesenic)“. — S sumničanjem drugih se ne operete zamorcev.

Pokrajinske vesti.

kr Slovensko planinsko društvo naznanja, da je svoj hotel „Zlatorog“ ob Bohinjskem jezeru že popolnoma zopet opremilo in otvorilo. Hotel je dobro preskrbljen z živili in najboljšo pijačo. Bužnji slap Savice je ostal v svoji lepoti nedotaknjen in v okolici že skoro izginejo sledovi, ki jih je zapustila vojska. Za izlete v ta krasni gorski kot nudi hotel „Zlatorog“ najboljša zavetišča. Prirejen je tudi za daljše bivanje poletnih gostov. Vozovi se v Bohinjski Bistrici že dobe.

kr Vuzenica. Radi Vašega boja z „Naprejem“, radi Jesenic, Vam prav prisrčno čestitam in se prav iz srca radujem, nad dejstvom, da se je vendar našel kremenit mož, značaj, ki je postavil jez tem brezdomovinskim, internacionalnim lopovom. Vseprek odobruje in hvali nastop Jugoslavije. Številni vojaki, ki so tu nastanjeni, so brali na glas v neki tukajšnji gostilni Vaše članke in jih zelo, zelo hvalili. Le tako naprej in koristili boste več našim rojakom-proletarcem, kakor vsi internacionalni listi in vsi širokoustni rdeči demagogi.

kr Vuzenica. Narodni greh ali lahko mišljenost. Po umiku naših čet iz Koroške, se je vsa proga južne železnice od Sinčevasi do Vuhreda morala evakuirati. Ostali so le domači uslužbenci kakor čuvaji in delavci, ki imajo nekoliko svojih posestev v bližnji okolici. Tako je bilo tudi na postaji Vuzenici. Uradništvo je z inventarjem in raznimi spisi evakuiralo ter pustilo domače uslužbence na postaji, kakor so si sami želeli. Ko so se po preteku nekaj časa naše čete zopet ojačile, so se nemške tolpe morale umakniti in naše železniško uradništvo je zasedlo zopet svoje poprej evakuirane postaje. Pri tej priliki so pokazali nekateri domači uslužbenci, da jim ni bilo toliko ležee na svojih posestvih, kakor so poprej zatrjevali, temveč, da je govorilo le njih nemško oziroma nemčursko srce za to, da so ostali in počakali in sprejeli nemške tolpe. Kajti petorica od njih se jim je čisto jednostavno priklonila in zbežala z njimi vred na koroško ozemlje. Seveda jim je postalo v lačenbergariji takoj jasno, da je vsaj desetkrat boljše v Jugoslaviji, kjer se človek vsaj more nasiti, kakor pa s praznimi želodci „hajlati“ po tako blaženem nemškem ozemlju. Po preteku 8. dni sta se vrnila dva brata „Pollner“, ki sta bila nastavljena kot bločna čuvaja na postaji Vuzenica, od koder sta (po pripovedovanju drugih poštenih uslužbencev) takoj po evakuaciji telefonično obvestila Nemce v Dravogradu, da naj sedaj le pridejo, ker ni nobenega jugoslovanskega vojaka več v Vuzenici. In glejte čudo! Postajenačelnik, zaveden Slovenec, rojen Ljubljančan, sprejel jih je takoj milostno nazaj v službo, ter odposlal zavedne slovenske substitute, ki mu jih je poslalo obratno nadzorništvo v zameno, nazaj na svoja stara mesta. Ko se je gospoda načelnika opozorilo na nedopustnost tega dejanja, se je mož upiral na potrdilo, ki jo je dotičnemu izdal nemški načelnik v „Unter-Drauburgu“ in na potno dovoljenje jugoslovanske komisije v Gradcu, ki je bila, mimogrede povedano, prav pošteno potegnjena. Tako torej! Sedaj bomo redili radi premehkega srca našega postajenačelnika, oba nemčurska gada naprej na svojih prstih, da nas bodeta pri

prvi priliki zopet nemškimi tolpam in jim pomagala razbijati in boljševozem ugažati po postaji. Ne, ne, to ne sme biti in tudi nikakor ne prepustimo. Kogar srce vleče v Nemško Avstrijo, ta naj kar hitro pobere šila in kopita in naj gre z bogom. Nihče izmed Jugoslovancev ne bode potočil niti ene same solze za njim. Kdor se je pa enkrat že z izdajstvom Jugoslavije pregrešil, spada najprvo v zapor in potem naj se ga s silo iztira čez mejo. Nikakor pa ne spada nazaj v službo. Kakor se je to po preveliki popustljivosti g. postajenčnika v Vuzenici na koroški progi zgodilo. G. Klarman! kaj je narodni greh? Obratno nadzorništvo v Ljubljani in vojaška oblast v Mariboru zganite se!

Dnevne vesti.

dn Zaplemba. Dobili smo uradno obvestilo, da bo od včeraj dopoldne naprej uvedena preventivna vojaška cenzura. Ker smo imeli mnogo gradiva o polomiji na Koroškem in smo vedeli, da ga po uvedbi te cenzure ne bo možno objaviti, smo hiteli ter priobčili včeraj članek Kje so krivci. Policija ga je deloma zaplenila. Iz ostanka pa javnost vendarle lahko razvidi, kdo so pravi krivci. Članek je vzbudil vseobčo pozornost in uvedla se je obsežna preiskava. Da zadene prave krivce za služena kazni, gradiva ne manjka. Zasedovali bomo vestno vso zadevo. Protestiramo pa proti načinu zaplembe včeraj. Se le ob petih jutraj je prišel organ polijeje zaplenil, tako da smo imeli torej veliko zamudo in vendar je predpis, da se mora zaplemba izvršiti najpozneje eno uro potem, ko se predložijo odnosi in ti so se predložili že ob pol 3.

dn Škandal v kinu. Ker sem slišal, da se v „Kino Idealu“ zadnje dni prirejajo predstave s slovenskim besedilom, sem šel pretečeno nedeljo v kino. Toda bil sem zelo neprijetno razočaran. Besedilo je bilo res slovensko, toda kakšno?! Slovnica taka, da bi se bile krave smejale, če bi bile navzoče. Tako n. pr. smo čitali citat: „Dam ti moje sreče“, mesto: „Dam ti svoje srce“. In takih „slovnicih cvetk“ je kar mrgolelo po platnu. Nekateri posetniki so se temu opravičeno posmehovali, drugi jezili in parkrat se je čulo celo žvižganje. Vsi pa smo bili mnenja, da je to škandal za vodstvo in direktno sramotenje naše mile slovenščine, katerega ne bomo trpeli. Poleg tega je bila pisava tako slaba in zanikarna, kakoršne nimajo niti učenci prvega razreda. In še tisto tako zapacano, da je bilo nemogoče brati. Če vodstvo kina ne premore nobenega uslužbenca, ki bi bil več slovenske pisave, naj si najme in plača za to sposobno moč, saj mu slovensko občinstvo znoši skupaj dovolj tisočakov. Naj to zadostuje...!

dn Čistimo! Pri finančni upravi služijo še vedno modrokrvni Laschan, znani karnjolec Goritschnigg, Schumi, Meixler e tutti quanti. Quousque tandem? Zalosni slučajji na Koroškem nam bodo končno odprli oči ter pokazali pot, ki jo imamo ubrati.

dn Vnovčevalnica za živino in mast bo prodajala od vštete sobote 24. maja t. l. naprej v ljudski mesnici na Sv. Jakobu trgu v Ljubljani vsem javnim uradnikom in uslužbencem, vsem javnim in ubožnim zavodom goveje zadnje meso s priklado po 15 K za kg ter goveje sprednje meso s priklado po 13 K za kg. Vsak upravičenec se mora izkazati v mesnici z legitimacijo, t. j. s potrdilom svojega urada, da tam služi. Meso se bo sekalo v ponedeljkih, sredi in sobotah od 6. do 10. ure.

dn Potni listi se vidirajo od 8. do 12. in od 15. do 18. ure vsak dan od 20. t. m. nadalje razen nedelj in praznikov v poslojju dravske divizijske oblasti, soba št. 11, II. nadstr.

dn V Albanijo z njimi! Stroge vladne odredbe proti hujškanju so nekaj pomagale, vendar se pa najdejo še skriti hujškači. Naleteli se povsod nanje, posebno priljubljeno polje so

jim razne gostilne in brivnice. So to ljudje, ki celo vojsko niso nič delali in tudi sedaj lenuharijo, ker mislijo, da jih mora država zastoj rediti. Posedajo pri vinu ali snopsu in sejajo plevel, ker dobro vedo, če se jim hujškarije posrečijo, bodo za nje zopet nebesa brezdelja in postopanja. Najboljše zdravilo za te in pa vse one, ki se hočejo odtegniti vojaški službi bi bilo, da se jih zbere v posebne kazenske kompanije in se jih pošlje v Albanijo. Priklonili bi se jim pa tudi vsi oni nemškutarji, ki imajo še vedno skrito orožje in municijo pripravljeno za eventualen prevrat. Marš tja doli v albanske hribe, tam je pravo zdravilišče za one lopove in bedake, ki napačno razumejo pojem svobode!

dn Za stanovanje v Ljubljani je težko, zelo težko. Toda ako imajo posestniki le malo dobre volje, se isto lahko najde. Tako je oddal veletrgovca Ant. Krisper stanovanje pravoslavemu duhovniku, istotako veletrgovca gospa Bernatovič je odstopila enemu podpolkovniku z gospo in otroci, nadalje veletrgovca Kollmann nekemu majorju z gospo. Mnogi in mnogi so še brez stanovanja in mnogo je posestnikov, ki bi lahko oddali stanovanje, ako bi imeli le malo dobre volje. Deželna vlada in magistrat se trudita in rada bi preskrbela vsakemu stanovanje, a če posestniki nimajo toliko človekoljubja, da bi odstopili, imata deželna vlada in pa magistrat velike težkoče s preskrbovanjem. — K temu poročilu žalibog moramo pripomniti, da slov. veljaki ne vpoševajo stanovanjske bede, da i oni zapirajo svoje številne sobe, sobane in stanovanja našim srbskim bratom. Znamo za imena velevažnih političnih oseb, ki razpolagajo z mnogobrojnimi sobami. Ali ne velja tudi za te stanovanjska odredba?

dn Osebna vest. Včeraj se je peljal skozi Ljubljano v Pariz šef francoske misije v Mariboru major dr. Reverdy.

dn Pozabljen navijalec Za 10.000 kron bankovcen je v nedeljo proti 15 uri pozabil neki trgovec na stranskišču kavarne Union.

Narodno gledališče.

Dramsko gledališče:

- 21. maja, sredi, „Revolucijska svatba“, znižane cene, izven abon.
- 22. maja, četrtek, popoldne „Krojaček junaček, dijaška pred“, znižane cene, izv. a.
- 23. maja, petek, zaprto.
- 24. maja, sobota, „Zemlja“, B/57.
- 25. maja, nedelja, „Smrt majke Jugovincev“, izv. abon.
- 26. maja, „Zemlja“, A/57.
- 27. maja, torek, preparandisti „Tekma“, izv. abon.

Operno gledališče:

- 21. maja, sredi, „Bajacii“, „Evelina“ za B 3/35 abon.
- 22. maja, četrtek, zaprto.
- 23. maja, petek, „Zemlja“, obhajanje Danilove 40 letnice. Izv. abon.
- 24. maja, sobota, „Favart“, za A 56.
- 25. maja, nedelja, „Favart“, za C 56.
- 26. maja, ponedeljek, zaprto.

Gospodarstvo.

g Izvoz v Nemško Avstrijo.

Ker so trgovski krogi in občinstvo sploh premalo informirani o državnih navedbi glede izvoza v Nemško Avstrijo oziroma v inozemstva sploh, smo se informirali o tem na meročajnem mestu, kjer smo dobili sledeča pojasnila: Z razpisom ministrstva za trgovino in obrt št. 3316 z dne 10. marca t. l. so razveljavljena vsa dovoljenja za izvoz preko demarkacijske črte. Dovoljenja za izvoz živeža in drugih stvari izdaja samo centralna uprava za trgovski promet v inozemstvom v Belgradu. Brez izkaznice tega urada ne sme nobena pošiljatev čez mejo. Izvzete so le male količine živeža za osebno potrebo državljanov SHS, ki živijo onstran demarkacijske črte. Za izvoz teh živil zadostuje izkaznica pokrajinske vlade. Dovoljenja za izvoz, ki so jih izdale pokrajinske vlade ali delegati finančnega ministra pred ustanovitvijo centralne uprave za trgovski promet v inozemstvom, so neveljavna. Centralna uprava je začela izdajati izkaznice za izvoz 14. t. m.

po ratifikaciji kompenzacijske pogodbe z Nemško Avstrijo. Na ta način bo imela centralna vlada popoln pregled in kontrolo nad našo trgovino.

Razna poročila.

Velika dinamitna eksplozija.

r LDU Christianija, 20. maja. (DKU) Pri včerajšnji eksploziji v dinamitni tovarni Eugene je bilo upepeljenih večje število tovarni pripadajočih stavb in 50 oseb težko ranjenih. Popoldne se je javilo uradno, da obstoji velika nevarnost, da se vnamejo še drugi bližnji stavbeni kompleksi. Poizkus, izprazniti skladišče dinamita, se ni posrečil, ker vsled silne vročine ni bilo mogoče priti v bližino. Prebivalstvo beži, ker se je bati nadaljnjih eksplozij.

Aprovizacija.

Mast in špeh/prodaja vojna prodajalna v Gosposki ulici na nakaznice mestnega magistrata. Cena masti 26 K in špehu 20 K za kilogram.

Zadnje vesti.

Dogovori med Italijani in Jugoslovani.

Pariz, 20. maja. (Pos. poroč.) Po informacijah iz krogov Italij. delegacije so ostali doslej direktni dogovori med Jugoslovani in Italijani brezuspešni. Naša delegacija noče v nobeni točki odstopiti od svojih zahtev.

Nemški Korošci zopet varajo.

Jesenice, 20. maja. (Izv. por.) Danes ob 6 uri 30 minut je metal nemško-koroški aeroplan zopet hujskajoče letake po vsem obsegu jeseniške občine. Letaki so predvsem naprjeni proti Narodni vladi v Ljubljani.

Wilsonovi novi predlogi.

Belgrad, 20. maja. (Izv. por.) Glasom poročil iz Pariza je stavljen Wilson v jugoslovansko-italijanskem sporu nov kompromisni predlog. Italija naj bi se proti kompenzacijam v Mali Aziji odpovedala Dalmaciji in Reki. Tudi naj bi Jugoslovani popustili od svojih zahtev in bi bili odškodovani z ugodnimi pogoji na drugi strani. Vsled teh važnih dogodkov v zunanji politiki je imel ministrski svet dve zelo važni seji.

Jadransko vprašanje se bliža odločitvi.

LDU Pariz, 19. maja. (DKU) Agence Havas poroča: Pogajanja o

adranskem vprašanju še niso končana. Po informacijah pri delegatih se doznava, da se rešitev bliža. Zagotavlja se da Italija in Jugoslavija ne moreta sprejeti druge rešitve, kakor internacionalizacijo Reke, katero bodo tudi najbrže sklenili.

Proti zvezi narodov.

LDU St. Germain, 20. maja. (DKU) „New York Herald“ javlja: V ponedeljek se je sestel kongres v Washingtonu. Veliko senatorjev je izjavilo, da se bodo do skrajnosti upirali proti zvezi narodov v obliki, kakršno nameravajo sedaj. Najprvo bodo poizkusili izločiti pogodbo o zvezi narodov iz mirovne pogodbe. Ako jim to ne bo uspelo, se bo najbrže ratifikacija pogodbe zelo zakasnela.

Francoske finance.

LDU St. Germain, 20. maja. (Dun. KU). V „Populaire“ priobčuje Pavel Mistral zelo pesimističen članek o francoskih financah. Začenja z zadnjim poročilom proračunske komisije, ki priporoča, da se pooblasti francoske banka, da izda za štiri milijarde novih bankovcev. Mistral meni, da finančno gospodarstvo, ki temelji samo na tiskanju bankovcev, ne pojde več dolgo, da se morajo, ako se hočejo ogniti bankerota, najprej lotiti finančnega problema. Kakor je tudi težak, je vendar treba ukreniti vse potrebno, da ga rešijo. Vladajoči krogi, ki so dovolili tatvine in dobičkarstvo vsake vrste in ki ogrožajo deželo s tem, da pravijo, da bi Nemčija vse plačala, — se tudijo, da bi zavlekli uro finančnega obračuna. Zakriži hočejo brezdnost, pred katero so dovedli Francijo s tem, da so se podvrgli kapitalističnim in imperijalističnim silam ter se ne morejo odločiti, da bi zahtevali od buržoazije žrtve, ki jim sodijo; vendar pa ne bodo utekli neizogibnim posledicam svojih napak in zločinov. Kmalu bo bila usodopolna ura obračuna, ko bodo morali vzeti denar tam, kjer se pač nahaja.

4% državni boni in regulacija valute.

Ministrski svet je sklenil, da se bo ob priliki regulacije valute, t. j. povodom izmenjave kron za dinarje, izplačalo za vsakih 100 kron, vplačanih na 4% državne bone, po 5 dinarjev več kakor za ostale krone. To je zlasti važno za one, ki plačujejo državne bone z gotovim denarjem. Rok vplačevanja na 4% državne bone je podaljšan vsled odredbe finančnega ministra do 1. junija t. l.

Izdajatelj in odgovorni urednik

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Prodaja se:

Častniški plašč iz najfinjšega sukna, nerabljen, se zelo poceni odda. Naslov v upravnistvu. 610

Revmatični. Aparat za termalno in parno kopel, dobro ohranjen, se prodaja. Najboljše in hitro zdravljenje. Ogleda se v pisarni vinske trgovine: Brata Molan, Glavni trg, Celje. 606

Sir trdi ali Tilsit zopet v zalogi pri Mlekarski zvezi v Ljubljani po primerani ceni. 608

Prodajam mlado lepo kravo mlekarico. Martin Švajger, Letuš, Rečica. 606

Spalna soba (pohištvo) nova, se ceno prodaja. Naslov pove: I. Jugoslovanski anončni in informacni zavod Beseljak & Rožanc Ljubljana, Francovo nabr. 5. 606

Več tisoč vsakovrstnih steklenic se prodaja po nizki ceni. Kje pove uprava. 1119

Prodaja se: Zidna opeka, ca 120 m² starih dobro ohranjenih bukovih desic za tlak in ca 150 m² starih skril za skrilnat streho pri Robertu Smolewskem mestnem stavbeniku, Rimska c. 2. 599

Klasični spisi ter muzikalije iz sedanjega doba, nad 160 snopčev, so za 100 K samo skupaj naprodaj Mestni trg 12 II nadstropje.

Tri sobne garniture so naprodaj v Virantovi hiši, Rožna ulica št. 2. Ogleda se lahko vsaki dan od 10—12 in od 2—4 ure popoldne.

Kupi se:

Kupujem smrekov les, jelka, hrastov in bukov bodi si okrogel ali rezan. Cene za les naložen v vagon se naj naznanijo na V. SCAGNETI, parna žaga za drž. kolodvorom. Ljubljana. 419

Vinske sođe 50—500 l vsebine kupim. — Ponudbe na upravnistvo pod „Vinski sodi“. 595

Iščem moško ali žensko osebo, ki bi mi bila v pomoč pri nakupu trgovine. Naslov pove uprava Jugoslavije. 544

Kupi se večja množina vreč za ogelje. Ponudbe na upravo pod „Vreče“. 595

Kupim ali vzamem v najem takoj dobro idočo trgovino ali gostilno. Ponudbe pod „L. B.“ poštno ležeče, Radovljica, Gorenjsko. 573 5—1

Kupim dobro ohranjene gorske čevlje št. 42 ali 43. Ponudbe z navedbo cene na upr. Jugoslavije. 605

Službe:

Gosli se ponuduje. Ponudbe na upravo pod godba. 600

Iščeta se dva vrtna mojstra k večjemu vrtnemu aparatu „Rapid“ z električnim pogonom. Spričevala potrebna, plača po dogovoru. Sentjanški premogokop A. Jakl, Krmelj, Dolenjsko. 597

Sprejme se več čevlarskih pomočnikov in šeparico. — Pismene ponudbe se prosi pod „Štev. 100“, poštno ležeče, Ljubljana I. 593

Več čevlarskih pomočnikov se takoj sprejme. Za hrano in stanovanje je preiskrbljeno. Anton Lesjak, čevlarski mojster, Kandija 33, Novo mesto. 590

Razno:

Mlin in žago vzamem v najem, eventualno kupim. — Ponudbe pod J. P. na upravnistvo. 592

Trgovino z mešanim blagom bi rada vzela v najem trgovka, izvežbana v trgovini z mešanim blagom. — Ponudbe pod „Trgovka“ na upravo. 588

V vseh promozenskih in gospodarskih zadevah se obrnite zaupno na Gospodarsko pisarno Dr. Ivan Černe, Ljubljana, Miklošičeva cesta 6, (nasproti kavarni Union) tel. 37, uraduje od 8—1/2, in od 3—5. 590

Priporočena se tvrdka:
JOS. PETELINC
 Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7
 ob Ljubljani.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev za vsako obrt in njih posameznih delov, igel in olja, ter drugega galanterijskega blaga.

Večja partija pisemskega papirja v pislih in kartonih ter ovitki za urade.

Bencinmotor,

20 HP, 1a angleški fabrikat, skoraj nov, se ceno proda. Dobavi se tudi nekaj bencina. Naslov pove I. Jugoslovanski anončni in informačni zavod Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje 5.

VINO

staro in novo, slivovko, rum itd.

nudim po najnižjih cenah.

Kupujem suhe gobe, dobre vreče.

M. Rant, Kranj.

Javna dražba.

Dne 21. maja ob 9. uri dopoldne se vrši v skladiščih „Balkana“ na Dunajski cesti javna dražba raznega suknenege blaga.

DRVA

la bukova, več vagonov, se prodajo posameznim odjemalcem ter postavijo v hišo tudi na drobno. Mizarji in strugarji dobe lepa debela bukova četrta polena v vsaki množini. Naslov pove I. jugoslovanski anončni in informačni zavod Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje 5. 1124

Novi tečaji

za stenografijo, strojepis, pravopis in trgovsko pismo, računstvo in navadno knjigovodstvo, dvojno in ameriškansko knjigovodstvo, lepopis, slovenski in nemški jezik, pričnejo dne 2. junija in trajajo 4 mesece. Prospekti brezplačno. — Zasebno učilišče A. Legat v Mariboru, Vetrinjska ulica št. 17, I. nadst.

Močne vrvi za stavbena podjetja, vrvene lestvice, pisalna miza se prodajo. Poizve se pri tvrdki

Leopold Fon
 Ljubljana, Stari trg št. 6.

Fran Kramar
 Celje.

Zaloga galanterijskega, norimberškega in modnega blaga ter kranjskih izdelkov. 950
 Na debelo in drobno.

Za majniške izletnike

se priporoča z dobro postrežbo po primerni ceni 1112

HOTEL „TRIGLAV“, BLED.

J. C. Kotar

Ljubljana

Wolfova ulica 3

Ovojni papir

fin superior

bel in rujav, se prodajo.

Oddajo se le cele bale, oziroma role ali cel vagon. — Pisma pod „Ovojni papir“, Ljubljana, poštni predal 74.

Za uvoz in izvoz

prevzamem blago vseh vrst, kakor žito, moko, milo, itd. katero imam vedno v zalogi.

Cenj. tovarnam in podjetjem se priporočam kot tvrdka z 1^a referencami.

Import in Export

Ferdo Sert, Maribor.

Koroška cesta 21.

1006

JULIJ MEINL

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 7.

Namizno olje, primissima molfeta, 1 liter K 28.—

Pristno olivno olje, 1 liter K 32.—

Opozarjamo na brouro:

„Kod naj se potegne pravična meja med Jugoslavijo in Italijo?“

Spisal prof. F. Seidl. Z enim zemljevidom. Založil odsek za zasedeno ozemlje.

Cena 1 krono.

Dobiva se po knjigarnah, v upravnistihih „Jugoslavije“ v Ljubljani, Celju, Mariboru, Ptuj in Novem mestu.

Lastna korist in ljubezen do domovine nam vlevata, da podpišemo državno posojilo.

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1 in 2.

Valentina Vodnika

izbrani spisi.

Cena 3 krone.

Natisnila in založila

Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin Valentina Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo pretužno vest, da je naša nenadomestljiva, nadvseljubljena, dobra žena, ožir. skrbna mati, sestra in svakinja

Angela Koman, roj. Adamič

žena posestnika in gostilničarja

včeraj dne 19. maja o polnoči v 36. letu starosti, prevedena s tolažili - sv. vere, nenedoma preminula.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v sredo, dne 21. maja t. l., ob 4. uri popoldne iz hiše žalošči Poljanska cesta št. 71 na pokopališče k sv. Križu, kjer se položi v rodbinsko grobnico k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 20. maja 1919.

Anton Koman, posestnik in gostilničar, mož.

Anton, Angela, Ivan, Srečko in Marija otroci.

Marija Adamič, Alojz Centa, Ivan Centa, Terezija Centa, brata in sestre.

Franco Koman, svak.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani